

ARCHIV ZPRÁV OSMEDIA 2003

Znepokojení Rady předsedů OSMEDIA

Sdělení Rady předsedů Odborového svazu MEDIA

Rada předsedů OS Media na dnešní poradě vyjádřila vážně znepokojení nad stavem projednávání zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Řešení financování veřejnoprávních médií je opět oddáleno, i když pokračující inflace a nejnověji další výrazné zvýšení nákladů v důsledku změn sazeb DPH od ledna r.2004 dostává ČRo a ČT do situace, která ohrožuje nejen řádné plnění úkolů veřejné služby, uložených zákonem, ale samu existenci veřejnoprávních médií.

Rada předsedů OS Media nebude podle povinnosti, kterou jí ukládají svazové stanovy, nečinně přihlížet ke skrytým i zjevným snahám o postupnou likvidaci veřejnoprávního sektoru a tím i duálního systému vysílání v České republice. Na podporu veřejnoprávního sektoru a jeho nezávislosti se proto v Praze ve druhém čtvrtletí 2004 uskuteční konference EURO MEI, jejímž je OS Media členem. Připomínáme, že tato organizace – součást světové odborové centrály UNI s více než 15 miliony členů – nám poskytla rozhodující podporu v televizní krizi na přelomu let 2000 – 2001. Svou pomocnou ruku nám podává i nyní. Podrobnější informace zveřejní OS Media po jednání exekutivy v Londýně 15.-16.1.2004, kde bude o bližších podmínkách o předmětu jednání pražské konference rozhodnuto.

V Praze 4.12.2003

Rada předsedů OS Media

Kontakt:

Ing. Božena Petrová, tajemnice svazu

Tel. 603 892 998

Vyjádření NOO České televize ke "zprávě o propouštění"

V Praze dne 2. prosince 2003

Mgr. Jiří Janeček

generální ředitel

Kavčí hory

věc: vyjádření NOO ke „zprávě o propouštění“

Vážený pane generální řediteli,

obdrželi jsme kopii zprávy o rozhodnutí o hromadném propouštění, zaslané personálním útvarem České televize Úřadu práce pro Prahu 4. Tvrzení v této zprávě uváděná jsou nepravdivá, včetně omylu paní Jakovcové o účelu třicetidenní lhůty, což charakterizuje její odbornou způsobilost pro místo vedoucí personálního útvaru, který má zákonným způsobem zajistit hromadné propouštění. Projednání je jednání za účelem dosažení shody zejména v opatřeních směřující k předejití či omezení hromadného propouštění, zmírnění jeho nepříznivých důsledků pro zaměstnance, především a též rozebráním možnosti jejich zařazení ve vhodném zaměstnání na jiných pracovištích zaměstnavatele. Dvě schůzky absolvované mezi odbory a zaměstnavatelem vůbec neměly na programu takový obsah jednání a ani mít nemohly, neboť zaměstnavatel přes opakovanou naši žádost neposkytl pro takové jednání ani podklady. Projednání v souladu se zákonem není možno považovat za ukončené a zaměstnavatel proto ani nemohl citovaným přípisem zatím splnit svou povinnost podle ust. § 52 odst. 4, neboť o výsledcích jednání zatím mluvit nelze, když nedošlo k jednání kvalitativně odpovídajícímu jednání jak je uzákoněno v ZP. Potom také tento náš dopis nelze v plném slova smyslu považovat za samostatné vyjádření „k písemné zprávě zaměstnavatele“ (§ 52 odst. 4 věta třetí) neboť úřadu práce nebyl odeslán dokument zaměstnavatelem splňující předpoklady pro tzv. písemnou zprávu.

Vzhledem k dopadu uvažovaného propouštění na celkovou zaměstnanost v Praze, si dovoluujeme úřad práce požádat o aktivní součinnost směřující k donucení zaměstnavatele, aby plnil svoje povinnosti stanovené mu obecně závaznými právními předpisy, zejména pak zákoníkem práce a zákonem o zaměstnanosti.

S pozdravem

Antonín Dekoj

předseda NOO

Na vědomí:

Úřad práce pro Prahu 4, Údolní 1147–

personální útvar ČT–

Sekretariát NOO: J.Hrušková

Připomínky OSMEDIA k návrhu Kodexu Českého rozhlasu

Připomínky k návrhu Kodexu ČRo:

Obsáhlý Kodex působí celkově jako nevyvážený kompilát, obsahující mnohá ustanovení, která v dokumentu typu Kodex nemají co dělat a patří do provozních, pracovněprávních nebo dokonce jsou obsahem obecných právních předpisů.

Je s podivem, že hned v úvodu Preambule se Kodex hlásí k právně pochybenému pokusu nadřadit Kodex předpisu vyšší právní síly (Zákoník práce). Tento nedostatek byl bez respektování vývoje mechanicky převzat z poslední novely Zákona o ČT, přijímaného v nestandardních podmínkách v lednu 2001. Ustanovení je v naprostém rozporu s českým i evropským právem. Proti tomuto pokusu o legalizaci politického vlivu a nátlaku na veřejnoprávní média se zvedla od samého počátku vlna protestů a poukazů na jeho protiprávnost. V současné novele zákona o ČT již Kodex neschvaluje Poslanecká sněmovna, takže nelze s již překonaným ustanovením v Kodexu ČRo souhlasit.

Do Kodexu nepatří definice, které již obsahuje vysílací zákon a zákon o ČRo, např. pořad, program apod.

Namátkově některé další připomínky:

V bodě 1.9 zmiňovaná snížená technická kvalita vysílání je v případě šíření signálu mimo možnost okamžitého zásahu ČRo, který vysílače neprovozuje.

Ustanovení bodu 1.10 o „opravách“ je prakticky neproveditelné nebo v případě dostatečné vnitřní kontroly nadbytečné. V předložené verzi je to nástroj k legalizaci zneužívání §53 Zákoníku práce.

K požadavku bodu 1.11 na uvádění původu a zdroje informací - nelze podřadit obecně platné předpisy Kodexu, takže ustanovení je problémové a nadbytečné.

Kapitola o hospodaření do Kodexu vůbec nepatří. Navíc některá ustanovení jsou zbytečná, protože např. údaje o hospodaření (bod 3.3) jsou každoročně povinně předkládány jako součást výroční zpráva Rady ČRo a jsou k dispozici v otevřených zdrojích.

Do Kodexu nepatří ani kapitola Žaloby a správní řízení. Režim těchto aktů podléhá jiným obecně platným předpisům a jakákoliv ustanovení uvedená v Kodexu jsou zase jen nadbytečná.

K závěru Kodexu je třeba zdůraznit, že chvályhodná snaha autorů o průběžné zdokonalování Kodexu pravidelným vyhodnocováním a iniciováním změn a doplňků je neúčinná a neefektivní, protože jimi nastavený režim umožňuje jakékoliv změny Kodexu opět pouze cestou Poslanecké sněmovny.

V Praze 1.12.2003 Zpracoval: ing. Martin Muchka předseda OSMEDIA

Důvody proti likvidaci veřejnoprávních médií

DESET DŮVODŮ (k odporu proti řízené likvidaci veřejnoprávních médií)

Nezpochybnitelným právem občanů je mít svobodný přístup ke kontrole práce jimi volených zástupců. Ve standardně fungujících demokraciích se to projevuje mimo jiné v možnosti veřejnosti platit si službu nezávislých veřejnoprávních médií. Nejsilnějšími nástroji veřejné mediální služby jsou Česká televize a Český rozhlas. Odsouváním životně nutné novely zákona o financování veřejnoprávních médií se rukojmím některých politiků po České televizi stal i veřejnoprávní Český rozhlas. Potvrdila se dlouhodobá obava, že se část politické reprezentace nehodlá vzdát svého v demokratických zemích nepřijatelného vlivu na veřejnoprávní média. Zvláště u České televize sledujeme pokusy o její zničení a dnes jsme svědky jejich závěrečné fáze. Tyto pokusy vnímáme jako snahu o zabrání veřejného prostoru, což nelze vnímat jinak, než jako přeměnu demokracie v autoritativní režim. Jestliže obecně platí, že komerční stanice oslovují své diváky především jako zákazníky, nebo ještě spíš, prodávají diváky inzerentům, pak veřejnoprávní média se k nim obracejí jako k občanům. Jsou to tedy občané – posluchači Českého rozhlasu a diváci České televize, proti kterým se tyto kroky politiků nešťastně obrátí. Takto trestají českou filmovou a televizní tvorbu, dokumenty, tradici skvělých animovaných a dětských filmů. Pohrdají osmdesátiletou tradicí

rozhlasovou. Trestají paměť národa, jeho kulturní identitu. Trestají myšlenkovou nezávislost a pluralitu. Trestají službu menšinám, handicapovaným, příznivcům sportu i vážné hudby či dechovek, regiony i naše děti. Neboť:

1/ Česká televize a Český rozhlas reprezentují službu občanům této země. Model veřejné televizní a rozhlasové služby je založen na relativní institucionální autonomii těchto médií, které jsou z větší části financovány nekomerčně, a jejichž klíčovou funkcí je zohledňovat co nejširší spektrum potřeb diváků, které soukromé komerční stanice vůbec nemusí zabezpečovat.

2/ Likvidace výkonu veřejnoprávních médií, kterou přinese odkládání novely zákona, je útokem na sociálně slabší skupiny obyvatel. Pro ně je rozhlas i televize mnohdy jedinou dostupnou kulturou, službou, zábavou, vzděláváním, orientací v komplikované a nepřehledné informační inflaci za směšně nízkou cenu. Za televizních 2, 50 Kč denně si nekoupíte jediné noviny, natož 48 hodin vysílání. Navyšování poplatku ve vyspělých demokraciích je transparentně a systémově odvozeno buď od indexu spotřeby, nebo od inflace. Nikde není součástí mocenského nátlaku.

3/ Podnikatelské televize a rádia žijící z prodeje reklamního času jsou mnohem nesvobodnější než stanice veřejnoprávní. Jejich závislost na rozhodování a přízni velkých inzerentů, stejně jako na těch, kteří rozhodují o tom, zda si podrží vysílací licenci, je fatální. Komerční stanice jsou závislé na aktuální politické a hospodářské situaci a přirozeně se jí podřizují mezi licenčními řízeními, od jedněch voleb k druhým, a tomu podřizují své chování, obsah svého vysílání.

4/ Řeči některých politiků o nehospodárnosti, socialistickém molochu a černé díře v České televizi nebyly dodnes podloženy jediným údajem, natož porovnáním srovnatelným s demokratickými zeměmi. Při pouhém dorovnávání inflace by dnes poplatek České televizi musel činit přes 100 korun měsíčně. Současný návrh na zvýšení poplatku na 95 korun tedy ani nenapravuje každoroční zvyšování cen energií, materiálů, technologií a nutných služeb včetně poštovního a telekomunikací.

5/ V zemích, srovnatelných velikostí s Českou republikou, je smíšený model financování televize. Dánsko či Nizozemí vedle poplatků povolují příjmy z reklamy v rozsahu 10 – 15%. Pokud je reklama zakázána, jsou příjmy doplňovány z přerozdělení daní či licenčních poplatků komerčních televizí (Finsko, Švédsko). Snaha některých politiků odebrat veřejnoprávním médiím reklamu je průhledným aktem monopolizace reklamního trhu ve prospěch komerčních médií a ke škodě tržního hospodářství.

6/ Část politiků klame veřejnost tvrzením, že komerční vysílání je, na rozdíl od veřejnoprávního, zadarmo. Neexistuje vysílání, které by diváky

nic nestálo. Náklady na provoz komerčních stanic zaplatí zákazníci v cenách výrobků, v nichž jsou zakomponovány i skryté náklady na reklamu. Všechny dosavadní výpočty dokazují, že se jedná o větší objem peněz než mají k dispozici poskytovatelé veřejné služby. Komerční média proto vyzýváme k podpoře veřejnoprávních kolegů, neboť nevěříme, že si přejí jejich zánik.

7/ Návrh na likvidaci ubohého jednoho procenta reklamy či jeho přesun mimo hlavní vysílací čas nelze interpretovat jinak než jako další pokus směřující k postupnému oslabení role ČT. Totéž se týká ČRo. Společně s nedokončenou korekcí poplatku ve vztahu k inflaci to povede de facto k postupnému konci plnohodnotné veřejnoprávní vysílání v České republice.

8/ Vzhledem ke vstupu České republiky do Evropské unie vzroste nezastupitelná role národních televizních a rozhlasových vysílatelů jako institucí udržujících národní kulturní identitu a český jazyk. Veřejnoprávní média budou i oporou politiky národních vlád, tedy i těch, které se možná v budoucnu složí z politických stran dnes likvidujících veřejnou mediální službu. Televize i rozhlas veřejné služby přece fungují jako důležitý integrující společenský faktor vytvářející most mezi politiky, občany, různými cílovými sociálními skupinami a životními styly. Nedávné katastrofické záplavy navíc potvrdily nezastupitelnou roli médií v záchranném systému země.

9/ Veřejná média jsou službou občanům a demokracii stejně jako politika. Na provoz všech institucí v zemi vzrostly náklady cen, energií, všemožných poplatků. Z daní občanů se na fungování demokratických institucí nerozpakují poslanci a senátoři přidělit si tolik, kolik myslí, že potřebují. Veřejnoprávní média za objektivní růst nákladů nemohou. Oprávněnými náklady ČT a ČRo je cena takového vysílacího schématu, které optimálně plní veřejnou službu televizním a rozhlasovým vysíláním.

10/ Žádná instituce v této zemi si nemůže dovolit tvrdit o sobě, že pracuje zcela bez chyb a problémů, ani veřejnoprávní média, ale ani politické orgány této země a volení zástupci. Věříme v demokratický krok většiny rozumných a odpovědných politiků. Věříme, že právě oni zákonem stanoví, aby se veřejnoprávní média mohla opírat o systémové kroky a nebyla objektem subjektivního rozhodování a zvrůle. Vládu žádáme, aby splnila své programové prohlášení, ve kterém se zavázala k zachování existence plnohodnotného veřejnoprávního vysílání.

Pokusy o řízenou likvidaci této služby veřejnosti považujeme za stejně závažné jako je korupce, vykradené banky, fondy, podniky a celkově pokleslá úroveň politické kultury. Rozhodli jsme se vytvořit „Výbor na obranu veřejnoprávních médií“, který se bude věnovat postojům jednotlivých politiků. Jako jednotlivci budeme využívat veškerého svého veřejného vlivu na vědomost občanů o těchto nedemokratických snahách. Současně budeme informovat v zahraničí o stavu veřejnoprávních médií v

naší zemi. Případně vyzveme příslušné mezinárodní instituce a orgány EU k podpoře našeho zájmu. Všemi zákonnými prostředky, jak nám je zaručuje ústava této země, budeme bránit likvidaci veřejnoprávních médií, která by nás zařadila mezi politováníhodné národy.

Výbor tvoří:

Marie Vaculíková – důchodkyně, Praha

Ing.Miroslav Opatřil – předseda Sdružení pěstounských rodin, Brno

Robert Müller – středoškolský pedagog, Praha

Vladimír Just – kritik, Praha

Kolektivním členem výboru je FITES

První signatáři:

Ludvík Vaculík, spisovatel

Jiří Stránský, PEN

Jiří Hraše, Svaz rozhlasových tvůrců

Pavλίna Kubíková, Obec spisovatelů

Vladimír Karfík, -"-

Ladislav Šenkyřík, Obec překladatelů

Josef Eismann, televizní scenárista

Čestmír Huňát, UNIJAZZ

Jiří Severin, radní Zlínského kraje

Antonín Bajaja,

Miroslav Jungmann, literární kritik

Milan Rykl, novinář (dříve Čs. rozhlas)

Jan Halas, vedoucí literární redakce ČRo 3 Vltava

Ladislav Zeman, ředitel Klicperova divadla HK

Jana Červenková, spisovatelka

Jiří Hubička, redaktor ČRo

Luděk Nešleha, herec Divadla Pod Palmovkou, Herecká asociace

Lída Zvoníčková, Obec spisovatelů

Roman Vašek, taneční publicista

Jan Svoboda, filmový kritik a teoretik (dříve člen Rady ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie)

Antonín Jelínek, Obec spisovatelů

Hana Linhartová, předsedkyně Obce překladatelů

Jana Knitlová, Obec spisovatelů

Mirka Potůčková, Divadelní ústav

Mikoláš Chadima, OSA

Jiří Krejčík, režisér

Jan Svěrák – režisér

Ladislav Smoljak – herec, režisér

Goranka Oljača – ČRo

Jan Dus – evangelický duchovní

Monika Šatavová - konzultantka

Výzva OSMEDIA poslancům

Výzva výboru Odborového svazu MEDIA

Vážené poslankyně, vážení poslanci – členové Stálé komise pro sdělovací prostředky,

výbor OS Media je vážně znepokojen dosavadním průběhem projednávání novel mediálních zákonů, zejména zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Sněmovna i u vědomí určité systémové chyby, kterou v r.1997 bylo vypuštění inflační indexace z návrhu zákona, se předlohou zabývala již v minulém volebním období, žel bez výsledku. Stejně skončily i snahy z přelomu roků 2001 a 2002 připravit předpis, který by zabezpečil zvýšení efektivity výběru koncesionářských poplatků. Dnes – koncem roku 2003 je

řešení situace opět oddalováno, protože .projednávání bylo přerušeno a návrh má být stažen z programu prosincového plena.

Zákonem stanovená výše poplatků je dnes stejná jako v r. 1997, a to bez ohledu na nezadržitelný výrazný nárůst cen produktů, které jako vstupy bezprostředně prodražují výrobu i vysílání rozhlasových a TV programů. Nárůst, dokumentovaný v příloze, je alarmující a má pro další existenci Českého rozhlasu a České televize zásadní význam. Při dalším zvýšení nákladů v důsledku změn sazeb DPH od ledna r.2004 je tak pro ČRo a ČT bez zvýšení koncesionářských poplatků prakticky nemožné situaci řešit jinak, než na úkor vlastní tvorby. To ale přímo ohrožuje řádné plnění úkolů veřejné služby, uložených veřejnoprávnímu rozhlasu a televizi zákonem a nahrává tak hlasům, volajícím již léta zejména v případě České televize po privatizaci.

Navrhované zvýšení koncesionářských poplatků o 8,- a 20,- Kč (tj. o 21,6 resp.26,7 %) nijak významně nepostihne občany, protože ti sociálně nejslabší jsou od poplatků stejně osvobozeni. V příloze uvedené náklady, které naopak mají výrazný dopad i na každého občana, narostly od roku 1997 o desítky i stovky procent bez jakékoli možnosti Vašeho zásahu. Stanovení výše rozhlasového a televizního poplatku je ale ze zákona ve Vašich rukou. Proto Vás žádáme: urychlete projednání koncesionářského zákona bez hledání malicherných zástupných problémů a spojování otázky financování médií veřejné služby s politickým nátlakem na média.

Nedopusťte postupnou likvidaci veřejnoprávního sektoru a duálního systému vysílání v České republice.

V Praze 14.11.2003

Výbor OS Media

Příloha k výzvě OS Media ze dne 14.11.2003

Porovnání cenových relací některých produktů a služeb, ovlivňujících náklady na rozhlasové a televizní vysílání – rok 1997 a rok 2003 resp.2002, kde ještě nejsou údaje za r.2003 k dispozici.

Index je podíl 2002/3 : 1997.

Kategorie 1997 2002-3 index

Odměna pošty za výběr

konces. poplatků Kč 2,50 3,10 1,24

Náklady na šíření signálu

ČT v mil.Kč 647 846 1,31

ČRo v mil. Kč 306 341 1,12

Spoje – 1 impuls pevná linka Kč 2,25 2,90 1,29

Spoje – stálý poplatek Kč 90,- 399,- 4,43

Poštovní služby – dopis Kč 4,- 6,50 1,62

Energie:

Elektro stálý plat Kč 109 125 1,146

Elektro denní sazba Kč 1,37 3,47 2,540

Elektro noční sazba Kč 0,43 0,91 2,116

Plyn stálá platba Kč 93,- 149,- 1,498

Plyn cena za „1“ Kč 2,55 6,60 2,588

Voda (stav pro Prahu)

Vodné a stočné za „1“ v Kč 20,64 35,97 1,742

Deníky (MF Dnes) Kč 6,- 9,- 1,50

Průměrný plat v Kč 10.870,- 16.226,- (1.pol.2003) 1,493

Poslanecký plat v Kč 33.700,- 46.500,- 1,379

Rozhlasový poplatek v Kč 37,- 37,- 1,00

Televizní poplatek v Kč 75,- 75,- 1,00

Stanovisko rady předsedů OSMEDIA z 9.10.2003

Stanovisko Rady předsedů OSMEDIA, konané dne 9.10.2003

RP vyslovila hluboké znepokojení nad skutečností, že mezi rušenými pořady ČT kromě bezesporu jednoho z nejkvalitnějších pořadů naplňujícího všechny znaky veřejné služby, jmenovitě „O poklad Anežky České“, má z obrazovky zmizet i pořad „Stalo se“. RP tento záměr vedení ČT vnímá jako podlehnutí politickému nátlaku s následkem odstranění jednoho z mála pořadů, kritických k politickým špičkám. Takový postup

směřuje k postupné likvidaci politické satiry nejen v ČT a je proto v demokratickém státě nepřijatelný. RP pověřuje předsedu OS, aby s tímto stanoviskem seznámil vedení ČT a následně i veřejnost.

Sdělení ministra Škromacha o přípravě vyhlášky s cílem omezení souběžných pracovních poměrů na 40 hod. měsíčně – vyžádat od MPSV a ČMKOS návrh vyhlášky a rozporovat, požádat podle výsledku projednávání senátora Štěcha a poslance Šplíchala o interpelaci. OS s vyhláškou souhlasí za předpokladu, že budou platit rovné podmínky i pro souběh výkonu funkcí ministr, poslanec, stranický funkcionář, člen správních a dozorčích rad.

Prohlášení VV NOO ČT v Praze, k Radě ČT

Prohlášení

Výkonného výboru Nezávislé odborové organizace ČT v Praze

k průběhu výběrového řízení na generálního ředitele ČT

a současné situaci České televize,

se kterým byla Rada ČT veřejně seznámena na svém zasedání dne 5.2.2003

V Praze dne 5.února 2002

Dosavadní průběh volby generálního ředitele České televize vyvolal hluboké a vážné obavy z dalšího osudu televize veřejné služby. Z výroků členů Rady České televize bylo více než zřejmé, že stěžejním motivem volby generálního ředitele je dosadit do této funkce vrcholného manažera - člověka, který není spjatý s žádnou skupinou uvnitř i mimo ČT, člověka, který by dokázal realizovat proměnu ČT v plně fungující instituci veřejné služby a snad i člověka, který by dokázal pro tuto proměnu získat nezbytnou podporu zaměstnanců. Navzdory tomu se do nejužšího kola výběrového řízení dostaly i osoby s velmi problematickou minulostí i současností, osoby velmi úzce propojené s komerční mediální scénou, či pochybnými podnikatelskými a finančními kruhy. Naopak člověk, který své manažerské schopnosti prokázal v praxi nezpochybnitelnými výsledky a hlavně nastartováním potřebné restrukturalizace, o které jeho předchůdci jen plamenně hovořili, ve finále nedostane ani příležitost své síly změřit v přímé konfrontaci s dalšími kandidáty.

Vysvětlení se nabízí : část Rady České televize se zřejmě opět stává obětí manipulace a podivných lobbistických tlaků, které stejně jako při volbě

Jiřího Balvína převážily nad logikou a zdravým rozumem. Výsledkem tohoto neuváženého a nekompetentního postupu je naprostá destabilizace situace v České televizi a návrat do prosince roku 2000, kdy se kvůli stejně nelogickým krokům tehdejší Rady rozhořela tzv. televizní krize.

Další riskantní experimenty s Českou televizí nejsou možné. To chápe snad každý, kdo je do věci zasvěcen, a členové Rady České televize by nepochybně mezi zasvěcené patřit měli. Volbou a následným odvoláním Jiřího Balvína současná Rada ČT přiznala, že se ve svém rozhodování mýlila a zároveň se snažila přesvědčit zaměstnance ČT i veřejnost, že chce napravit svůj omyl, kterým televizní krizi prodloužila minimálně o rok.

Česká televize musí mít ve svém čele důvěryhodnou a manažersky schopnou osobnost, která bude schopná a ochotná řídit svébytnou televizi veřejné služby, obvyklou ve vyspělých demokraciích, nikoli bezpohlavní televizi ve službách komerčních televizí či spíše politicko - podnikatelských kartelů. Další chybný krok ve výběru generálního ředitele by byl pro Českou televizi osudný.

Výkonný výbor NOO ČT v Praze